

Con Ruồi

Tác Giả: Nguy&#n Nh&#t Ánh
Thứ Hai, 28 Tháng 6 Năm 2010 07:02

Tôi v&#n r&#t k&# ru&#i, cũng nh&# gi&#n, chu&#t, nói chung là k&# t&#t th&#y các th&# đ&# b&#n đó

Con ru&#i nh&#, nh&# x&#u. V&#y mà cái nh&# x&#u đó đôi khi l&#i là nguyên nhân c&#a nh&#ng vi&#c t&#y đ&#nh.

R&#t có th&# hai v&# ch&#ng đ&#m đ&#n ra tòa lý đ&# nhau ch&# b&#i m&#t con ru&#i. Ai mà l&#&#ng tr&#&#c đ&#&#c nh&#ng vi&#c th&#n k&# đó!

Tôi &#m. Đi&#u đó v&#n th&#nh tho&#ng x&#y ra cho nh&#ng ng&#&#i kh&#e m&#nh. Và v&# tôi pha cho tôi m&#t ly s&#a. Tôi n&#c m&#t h&#i c&#n đ&#n n&#a ly và phát hi&#n ra trong ly có m&#t con ru&#i. Con ru&#i đen b&#p b&#nh trong ly s&#a tr&#ng, "đ&#p" kinh kh&#ng!

Th&# là m&#i chuy&#n b&#t đ&#u.

Tôi v&#n r&#t k&# ru&#i, cũng nh&# gi&#n, chu&#t, nói chung là k&# t&#t th&#y các th&# đ&# b&#n đó. Tôi đ&#ng n&#m mà nghe ti&#ng chu&#t bò s&#t so&#t trong b&#p là tôi không tài nào nh&#m m&#t đ&#&#c. Th&# nào tôi cũng vùng d&#y l&#ng s&#c, đ&#i đánh cho k&# đ&#&#c. B&#ng không thì c&# g&#i là th&#c tr&#ng đ&#m.

V&#y mà bây gi&#, m&#t trong nh&#ng th&# tôi s&# nh&#t l&#i nh&#y t&#t vào ly s&#a tôi đ&#ng u&#ng, và đã u&#ng, nói tr&#ng ra là nh&#y t&#t vào m&#m tôi. Bi&#t đ&#u ngoài con ru&#i ch&#t ti&#t trong ly kia, tôi l&#i ch&#ng đã nu&#t m&#t con khác vào b&#ng. M&#i nghĩ đ&#n đó, tôi đã phát n&#n.

Th&#y tôi kh&#c nh&# luôn m&#m, v&# tôi b&#&#c l&#i, lo l&#ng h&#i:

Con Ruồi

Tác Giả: Nguyễn Nhật Ánh
Thứ Hai, 28 Tháng 6 Năm 2010 07:02

- Sao vậy anh?

Tôi hỏi đũa u vớ phía ly sô a đũa trên bàn:

- Có ngói i chũa trôi kia kìa!

Vớ tôi côm ly sô a lên:

- Chũa trôi i! ở đâu vậy cà?

- Còn ở đâu ra nũa a! - Tôi nhũa nhũa ng - Chũa không phũa em nhũa t con ruũa i bũa vào ly cho anh à!

Vớ tôi nhăn mũi:

- Anh đũa ng có nói oan cho em! Chũa c là nó mũi sa vào!

- Hũa, mũi sa hay sa tũa hũa nào, có trũa mà biũa t!

Vì tôi đang ở m nên vớ tôi không muũa n cãi cũa, cô ta nhũa n i:

- Chũa c là do em bũa t cũa n. Thũa đũa em pha cho anh ly khác.

Tôi vũa n chũa a người giũa n:

- Em có pha ly khác thì anh cũng đã nuũa t con ruũa i vào bũa ng rũa i!

Vớ tôi trũa mũi:

- Nó còn trong ly kia mà!

- Nhũa ng mà có tũa i hai con iũa n. Anh uũa ng mũi t con rũa i.

- Anh thũa y sao anh còn uũa ng?

- Ai mà thũa y!

- Không thũa y sao anh biũa t có hai con?

Tôi tũa c iũa i:

- Sao iũa i không biũa t? Uũa ng vô khũa i cũa hũa ng, nghe nó cũa m cũa m là biũa t liũa n.

Vớ tôi bán tính bán nghi. Nhũa ng vì tôi đang ở m, mũi t iũa n nũa a cô ta sũa n sàng nhũa n khũa t điũa m:

Con Ruồi

Tác Giả: Nguyễn Nhật Ánh
Thứ Hai, 28 Tháng 6 Năm 2010 07:02

- Thôi, lười là do em bết cặn! Đem...

Tôi là tôi chúa ghét cái kiểu như lười dè dàng như vậy. Do đó, tôi nóng nảy cợt ngang:

- Hừ, bết cặn, bết cặn! Sao mà em cợt bết cặn cợt đi vậy?

Vui tôi gìt mình:

- Anh bèo sao? Em làm gì mà anh gọi là bết cặn cợt đi?

- Chết không phải sao?

- Không phải!

À, lười còn bết bết nh! Tôi nheo mắt:

- Chết hôm trước ai đi cháy cái quần của anh?

- Thì có làm phải có sai sót chết? Anh gọi sao anh chết ngạt đi vậy mà cợt đùn cho em!

- Ái chà chà, cô nói vậy chết ngạt cô bết cái gì ngạt như thế hả? Cô nói vậy ngạt đi m như thế hả?

Cô bèo tôi lười chết y chây chây gì? Cô so sánh tôi với khúc gỗ phải không? Ái chà chà...

Thấy tôi kết tội ghê quá, vui tôi hoang mang:

- Em đâu có nói vậy!

- Không nói thì cũng như nói! Cô bết cô gọi lười m phải ng? Thằng thàng vớ a rồi ai làm cháy mắt lúc hai cái bóng đèn, thàng trước của ai phải quần áo bết đánh cốp mà không hay? Cô trước lười xem!

Vui tôi nhún vai:

- Anh lười như chuyển cợt tích y ra làm gì? Hừ, anh làm như anh không bết cặn bao giờ vậy! Anh có muốn tôi kết ra không? Thàng trước ai m vôi n c quên t t đ cho n c ch y ng p nhà? Anh hay tôi? Rồi trước đó n a, ai làm mắt chìa khóa t, phải c y c a ra m i l y đ c đ đ c?

Tôi khoát tay:

- Như ng đó là như ng chuyển như nh t! Còn cô, năm ngoái cô l y m y tri u cho b n bè m n b nó g t m t, sao cô không kết luôn ra?

- Chết còn anh, sao anh không kết chuyển anh đi coi đá gà bết m t xe? Rồi năm ngoái, ai như x n bết gìt m t đi n tho i?

Con Ruồi

Tên: Nguyễn Nhật Ánh
Thị trấn: Hải, 28 Tháng 6 Năm 2010 07:02

Còn nhớ không, hồi có ma xui quẻ khi n, hai vợ chồng thi nhau lười tuốt nhúng chuy n đi xa đi xa xa a a nhau ra và thay nhau lên án đi phở ng, không làm sao đ ng l i đ c. Tôi quên phết là tôi đang m. Vợ tôi cũng vậy. Chúng tôi mê v n đ ng trí nh vào ví c lòng s c nh ng khuy t đi m t ng t ng l p c a nhau. Và th t l ùng, có nh ng chuy n t ng đã chìm l p t lâu d i b i th i gian, t ng không tài nào nh n i, th mà bây gi chúng l i hi n v rõ m n m t và chen nhau tuôn ra c a mi ng. T ví c tôi ng quên t t tv đ n ví c v tôi mua ph i cá n, t ví c tôi b đi ch i ba ngày li n không v nhà đ n ví c v tôi đi đ sinh nh t b n đ n m i hai gi khuya v.v..., chúng tôi th ng tay qu y đ c ng u quá kh c a nhau và v lên tr c m t mình m t b c tranh kh ng khi p v đ i t ng.

Tr i i! Th mà tr c nay tôi v n s ng chung v i con ng i t h i đó! Th t không th t ng t ng n i! Tôi cay đ ng nh th m và bùng đ y quy t tâm phá v cu c s ng đen t i đó. Tôi đ p tay xu ng bàn, k t thúc cu c tranh cãi:
- Thôi, tra kh o hành h nhau th đ r i! Tóm l i là tôi hi u r ng tôi không th s ng chung v i cô đ c n a! Tôi ngán đ n t n c r i!

V tôi ình ùng:
- Tùy anh!

Câu đ p c c l c a v không khác gì đ u đ vào l a. Tôi nghi n rằng:
- Đ c r i! Cô ch đ y! Tôi làm đ n xin ly hôn ngay bây gi !

Tôi l p t c ng i vào bàn và b t đ u ví t đ n. Ngồi bút ch y ngoạn ngoạn trên gi y v i t c đ 100km/gi .

V i t và ký tên mình xong, tôi đ y t đ n đ n tr c m t v . Cô ta c m bút ký r t m t cái, th m chí không thèm li c qua xem t đ n ví t nh ng gì.

Th là xong! Tôi t c l i và th ra, không hi u là th phào hay th dài. Cu c đ i c nh xi-nê-ma, nh ng bi t làm th nào đ c!

Ký tên xong, v tôi đ ng lên và c m l y ly s a.

Con Ruồi

Tác Giả: Nguyễn Nhật Ánh
Thứ Hai, 28 Tháng 6 Năm 2010 07:02

- Cô định làm gì đây?
- Đem đi ch& làm gì!
- Không được c! Đi ly s& a đây cho tôi! Tôi phải vứt con ru& i ra, gói l& i, đem đến tòa án làm bằng c& !

Đ& t ly s& a xuống bàn, v& tôi l& ng l& ng đi vào phòng ng& , đóng s& p c& a l& i. Trong khi đó, tôi h& c l& y mu& ng vứt con ru& i ra.

Tôi ng& m con ru& i n& m b& p dí trên đ& u mu& ng và có c& m giác là l& . Tôi đ& a con ru& i lên sát m& t, l& y tay kh& y nh& và đi& ng h& n nh& n ra đó là m& t m& u lá trà.